

Can Dosrius

Figaró-Montmany

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Vall de Vallcàrquera
Emplaçament Camí de Sant Pere de Vallcàrquera en direcció al Mas Dosrius.

Coordenades:

Latitud: 41.7251
Longitud: 2.29715
UTM Est (X): 441542
UTM Nord (Y): 4619494

Classificació

Número de fitxa 08134-27
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Contemporani Popular
Segle XVII-XX
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Número inventari IPAC:29145
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 002A00024
Autoria de la fitxa Anna M. Gómez Bach
Data de registre de la fitxa: dl., 31/01/2005 - 00:00

Descripció

Masia aïllada i protegida per un mur de contenció fet de pedra seca i bastament lligat amb morter. Mas isolat amb una sèrie d'estructures annexes, unes quadres i una pallissa. L'edifici principal està format per un cos rectangular de planta baixa i primer pis amb obertures rectangulars ordenades simètricament al llarg de la façana en grups de dos. Aquest cos presenta un annex a la banda sud format per un cos elevat amb contraforts que suporta una galeria a sobre, actualment coberta. Al mur lateral hi ha finestra adintellada i dues finestretes, una espitllera. Tres contraforts reforcen l'altíssim mur de migdia, un d'ells destruït. La teulada aiguavessa a la façana, on hi ha forats que van servir per encastar bigues de fusta. La llinda de la porta principal porta la data de 1793. A la dreta una altra porta on els muntants formen un arc en funció de mènsula. A l'interior es conserva una porta amb arc conopial amb tres rosetes i motllures. La propietària ha intentat mantenir l'estructura original, amb tot es veu a través dels paraments les diverses reformes que ha sofert aquest mas. Davant de la casa es troba una petita era de lloses construïda i la pahissa i les corts o quadres. Aquests annexes presenten una factura més senzilla, es tracta d'edificis d'una sola planta amb diverses obertures coberts amb una coberta de teula aràbiga d'una sola vessant. Les pedres són de petites i mitjanes dimensions. Poc desbastades i amb clares evidències d'importants reformes i modificacions amb desploms i reparacions.

Història

L'edifici conserva una dovella amb la data de 1793 a porta de la façana principal, però aquest cos principal sembla més antic, possiblement de la primera del segle XVII segons la referència de la propietària Sra. Angela Sanz tot i que el mas apareix a la documentació des del 1307 com a mas de Vallcàrquera. El mas anirà apareixen en la documentació baix medieval i moderna formant part dels dominis dels Centelles a Vallcàrquera l'any 1540 amb el mas Dosrius, el mas ça Font i el Molner. En el fogatge de 1553 apareix com a cap de casa Joan Dosrius i aquestes referències es faran més o menys continues al llarg de l'època moderna i contemporània esdevenint un dels masos més influents de la zona. A la parròquia de Vallcàrquera, a finals el segle XVII les cases noves també es feien a "los bachs del sot de Vallcàrcara", en terres del mas Dosrius, i al "soley del sot de Vallcarca". El desenvolupament dels nuclis urbans va donar-se simultàniament al procés de reocupació dels masos ròncs que havien estat desocupats des de la Baixa Edat Mitjana, així com de la recolonització dels espais agraris abandonats.

Bibliografia

AADD. 2004. Pas a pas. 3 excursions per conèixer la natura, el paisatge i la història de Figaró-Montmany. Ajuntament de Figaró-Montmany. Fitxa IPAC: Bailo i Barenys 10/1993. Pladevall, A. Gran Geografia Comarcal de Catalunya, vol. 6. Barcelona. 1984. p. 238. OLIVER, J. 2000. Història de Figaró-Montmany. Vol. 1: Figaró abans de ser-ho, Ajuntament de Figaró-Montmany.

